

Nieuwsbrief 21

Op een bijeenkomst van straatpastores op 9 oktober 2019 werd opnieuw gesignaleerd dat het aantal dak- en thuislozen toeneemt. Ook het Leger des Heils heeft de noodklok geluid. Steeds meer mensen doen een beroep op ondersteuning, terwijl financiële mogelijkheden daartoe eerder afnemen dan meegroeien. De straatpastores dringen bij de politiek aan op betere preventie en meer opvangmogelijkheden.

Uit onze stad komen geen alarmerende berichten nu, maar straatpastor Lianne kan meepraten over hen die het lot en de nood van thuisloosheid treft. In de aanloop naar Kerstmis trekt het verhaal van Jozef en zijn zwangere vrouw Maria onze blik op diegenen in onze samenleving die geen plek hebben om te blijven. Ze verkeren in net zo'n penibele situatie als Jozef en Maria. Ze vinden geen passend onderdak.

Een helpende hand toesteken kan Kerstmis zaliger maken, lezen we in deze nieuwsbrief met bijdragen van bisschop Gerard de Korte, broeder Ton Peters o.f.m. en straatpastor Lianne. Bij hun goede wensen sluiten het bestuur van het Straatpastoraat Den Bosch en de redactie van deze nieuwsbrief zich graag aan.

**Het Straatpastoraat
Den Bosch**

Dank voor de grote inzet van het Straatpastoraat

Begin november mocht ik samen met de scriba van de Protestantse Kerk in Nederland, Dr. René de Reuver, in de Pauluskerk te Rotterdam het armoederapport van de kerken aanbieden aan de staatssecretaris van sociale zaken. Bij die gelegenheid hebben de kerken geïnventariseerd hoeveel geld en tijd kerkmensen investeren in diaconale activiteiten. Het gaat om vele miljoenen euro's.

Niet minder belangrijk dan deze financiële steun zijn de talloze diaconale ontmoetingen. Duizenden kerkmensen zijn dag in dag uit actief voor mensen in de marge. Christenen worden daarbij natuurlijk geïnspireerd door het onderwijs van Jezus. Ik denk dan bijna automatisch aan de parabel van de barmhartige Samaritaan. Deze man liet zich raken door een beroofde man langs de kant van de weg. Christus nodigt ons uit om bijzondere aandacht te hebben voor alle mensen die berooid langs de kant van de levensweg liggen.

In onze mooie stad 's-Hertogenbosch is het prima wonen. Een grote meerderheid van de inwoners van de stad heeft het in vele opzichten goed.

Bisschop Gerard de Korte van s-Hertogenbosch

Zij leven in mooie woningen; hebben goede kleren en een overvloed aan eten en drinken. Onderwijs en ziekenzorg zijn prima voor elkaar. Maar helaas valt een deel van de bewoners van de stad tussen wal en schip. Zij behoren tot de arme onderklasse van onze stad. Een

bijzondere categorie vormen natuurlijk de dak- en thuislozen. Voor hen is het Straatpastoraat actief. Ik ben heel dankbaar voor de inzet van Lianne van Oosterhout als straatpastor. Samen met vele medewerkers vangt zij mensen op die geen eigen thuis meer hebben. Het Bossche Straatpastoraat heeft wortels in de katholieke traditie. Fantastisch is de nauwe samenwerking met San Damiano, het stadsklooster van de Franciscanen in onze stad. Helemaal in de lijn van de liefde van de heilige Franciscus voor de armen en de kleinen, bieden zij onderdak aan het Straatpastoraat.

Wij leven aan het einde van het jaar. Binnenkort vieren wij met het Kerstfeest de geboorte van Jezus. Daarna volgen al snel Oudjaar en Nieuwjaar. Voor veel mensen vormt de decembermaand een maand van gezelligheid en geborgenheid. Maar de armen van de stad en heel bijzonder de dak – en thuislozen voelen vaak extra hun kwetsbare positie. Ik ben er zeker van dat de mensen van het Straatpastoraat juist in december zullen proberen ook voor mensen zonder eigen thuis momenten van gezelligheid te scheppen. Ik wens hen een zalig Kerstfeest en Gods zegen voor 2020.

**Mgr. Dr. Gerard de Korte
Bisschop van 's-Hertogenbosch**

De eerste kerststal

De geboortegrot van Greccio

Over Franciscus van Assisi wordt het volgende verhaal verteld. Enkele dagen vóór Kerstmis ging Franciscus naar een zekere Johannes, een man van goede naam en faam in Greccio, en zei: 'Als je wilt dat we in Greccio dit jaar Kerstmis vieren, ga dan vlug aan de slag en doe precies wat ik je vraag. Ik wil de herinnering oproepen aan het Kind dat in Bethlehem geboren is, en zo goed mogelijk met eigen ogen de pijnlijke en behoeftige omstandigheden zien waaronder het Kind te lijden had, hoe het daar in een kribbe op stro lag tussen een os en een ezel.' Johannes haastte zich alle voorbereidingen te treffen die Franciscus hem had opgedra-

gen: men maakte een kribbe, deed er stro in, os en ezel werden erbij gezet. En de mensen waren opgetogen van vreugde bij het zien van de geheel nieuwe manier waarop het geheim werd gevierd. Greccio was een nieuw Bethlehem geworden: het ons bekende eerste 'kerststalletje'

Zouden wij vandaag de dag ook nog Kerstmis kunnen vieren, zoals Franciscus toen: in alle eenvoud? Als je de advertenties, reclameleuzen en de TV-spotjes leest en ziet, dan is dat niet mogelijk. Pas als je uitpakt met geschenken en feestdiners, met z'n allen rond de kerstboom, pas dan kan het Kerstmis worden. En als je je dan realiseert dat er bij de geboorte van Jezus, ook nog eens geen plaats was in de herberg, dan staat onze kerstviering ver af van waar het eigenlijk om gaat. Geen plaats voor iedereen? Misschien kunnen wij er dit jaar met z'n allen voor zorgen dat ieder zich veilig en gewaardeerd weet; dat ieder niet alleen een huis heeft, maar ook een thuis, een plek waar hij of zij het gevoel heeft welkom te zijn, medemens; dat we elkaar zien staan, dat we elkaar recht in de ogen durven kijken; immers voor God is ieder mens gelijkwaardig, d.w.z. waard om gezien en erkend te worden. Als we dat met elkaar voor elkaar krijgen, dan wordt het voor ieder van ons een Zalig Kerstmis. En dat wens ik u allen toe.

br. Ton Peters o.f.m.

Koude handen maar een warm hart

Het wordt langzaam drukker op het spreekuur en soms zitten er tien mensen. Sommigen komen voor een gesprek, anderen gewoon voor een bak koffie. Mensen vinden de weg naar het straatpastoraat. Positief nieuws voor het straatpastoraat, maar een druk spreekuur signaleert ook dat de maatschappelijke nood hoog is. Mensen missen een plek om te blijven en er wordt materieel gebrek ervaren in de koude wintermaanden. De meest gestelde vraag die de straatpastor in deze maanden krijgt voorgelegd, komt van bezorgde burgers. Zij vragen zich af wat er gebeurt als het vriest.

In Den Bosch hebben we een *winterscenario*. Wanneer het vriest, kan iedereen binnen slapen. Van een straatpastor uit een van de grote steden in Nederland hoorde ik dat zij op papier dezelfde regeling hebben. Maar dat kunnen zij niet garanderen, omdat er simpelweg niet genoeg bedden ter beschikking staan. Ik heb de indruk dat het hier beter gaat. Er is in Den Bosch in ieder geval veel zorg voor.

Toch blijft de winter een moeilijk seizoen, dat ook veel dagen telt dat het niet vriest maar wel regent. Een eenmaal nat geregend wordt men nauwelijks meer warm.

Straatpastor Lianne van Oosterhout

Wederzijdse liefde

De winter is een tijd van koude handen maar een warm hart. Soms ontmoeten warme harten elkaar, zag ik onlangs bij het Inloopschip.

Binnenkort bestaan de zusters van de Choorstraat 200 jaar en daarom komt er een documentaire over het leven van de zusters. Een van de zusters is al jaren actief bij het inloopschip. Ook dat kwam op film. Bij het filmen, vroeg een bewoner: 'Waar is dat voor?' De uitleg die ik gaf, kreeg een warme reactie: 'Oh, wat leuk voor de zuster!' Andere bewoners reageerden met dezelfde bewondering: dat de 'zusterclub' al zo lang bestond. Er klonk respect en waardering voor de 200 jaar lange lijn van belangeloze liefde en betrokkenheid. De zusters dragen een warm hart uit en bij het filmen werd duidelijk dat de zusters zelf door een aantal dak- en thuislozen met een warm hart worden gedragen. Hoe mooi is het als liefde en elkaar de ruimte gunnen wederzijds blijkt?

Warme achtergrond

De zusters van de Choorstraat zijn net als de zusters van andere congregaties nog altijd van betekenis in het leven van dak- en thuislozen.

Weliswaar zijn de zusters vooral op de achtergrond aanwezig, toch is hun bijdrage onmisbaar en van grote waarde. En misschien hebben ze dit wel met dak- en thuisloze mensen gemeen, die maatschappelijk weinig op de voorgrond staan. Ook hun bijdrage is onmisbaar.

Beelden schieten mij te binnen van een dakloze die opspringt om iemand in een rolstoel te helpen, van iemand die een deur voor een ander openhoudt of een vreemde wil troosten. Of de soms gemoedelijke en gezellige sfeer, waarin mensen kunnen zijn zoals ze zijn. Sfeer die gecreëerd wordt op plaatsten waar dak- en thuislozen samen komen, door de dak- en thuislozen zelf.

En zo zie ik in deze koude dagen ook veel goeds om mij heen gebeuren. We hebben dan wel koude handen, het hart is warm! Ik hoop dat die warmte in deze tijd nog meer zichtbaar wordt. Zo helpen we elkaar de winter door!

Lianne van Oosterhout

Verhalen van de straat

De Groningse straatpastor Annemarie van der Vegt beschrijft in het boek *Verhalen van de straat en hun 10 geboden* de ervaringen die zij heeft opgedaan in haar omgang met dak- en thuislozen. In deel twee vertelt zij de verhalen van dak- en thuislozen zelf. Dit doet zij aan de hand van de 10 geboden. In deze nieuwsbrief een passage uit het vijfde gebod.

Het vijfde gebod: Eer je vader en je moeder.

Carlos: Nu ben ik zevenenzestig jaar. En ik ben dankbaar dat ik er ben. Ik kom uit een redelijk groot gezin van acht kinderen. Onlangs, twee jaar geleden is mijn jongste broer gestorven. We zijn nu nog met 2 broers en vijf zussen overgebleven. Mijn vader is vijf jaar geleden overleden, maar mijn moeder leeft nog. Zij is nu achtentachtig. Ook ben ikzelf vader geworden. Maar ik blijf ook altijd zoon. Net als Jezus zoon is van God de Vader. Eer je vader en je moeder. Ja, dat moet je denk ik altijd doen in het

leven. Als je dat niet doet dan eer je God ook niet. Goed of slecht, je ouders hebben je dit leven gegeven, en daarom moet je altijd dankbaar zijn aan je vader en moeder. Ik hoor wel eens van kinderen die hun vader of moeder niet willen zie. Mijn vader deed ook wel eens dingen waar ik niet blij me was. Maar achteraf heb ik hem na de dood echt gemist. Je mist je ouders. Je bent nooit groot genoeg. Al ben je vader of opa, je blijft – hoe oud je ook bent – een kind, hun zoon. Mijn kinderen – hoe groot ze ook zijn – ze blijven kinderen. Je bent altijd een kind.

Hij is onze hemelse vader, je eerste vader. Het is een cirkel. Mijn zoon is nu vader, maar ik ben vader van hem. Hij is gelijk aan mij, al is hij jonger. We zijn allemaal gelijk. Niemand is meer of minder. Ik eer ook de vader in mijn zoon. En ik kom altijd uit bij die vader in de hemel. Ook zij die zeggen niet in God te geloven. Iedereen heeft een geloof. Zij die zeggen niet te geloven kunnen het alleen niet uitleggen. Hun vragen zijn nog altijd open. Dat komt denk ik door de beeldvorming over God. Men gelooft dan niet in het door religies gevormde beeld. Maar ik geloof het als God zegt: 'ik heb het in je hart geplaatst'. Geloof zit in ieder mens. Dus kan ook een atheïst in de hemel een vroom mens zijn.

Het boek van Annemarie van der Vegt is te bestellen per mail: a.van.der.vegt@openhof.org

Straatpastor Lianne van Oosterhout

De straatpastor en haar medewerkers verlenen pastorale zorg aan velen in Den Bosch die al dan niet tijdelijk dak- en thuisloos zijn of zijn geweest.

U kunt haar bereiken per mail via straatpastordb@gmail.com of telefonisch op 06 17 66 24 12 of, maar ook persoonlijk tijdens het spreekuur of rond de zaterdagse viering.

Zie ook straatpastoraatdb.nl

Spreekuur

Donderdag vanaf 14.00 uur. Inloop tot 16.00 uur. Stads-klooster San Damiano, van der Does de Willeboissingel 12, 's-Hertogenbosch

Zaterdagse viering

Om 15.30 uur. Vanaf 15.00 uur is er koffie en thee in het Franciscushuis, van der Does de Willeboissingel 11. Iedereen is van harte welkom.

Nieuwsbrief

Voor toezending aanmelden per post of e-mail.

Kantoor- en correspondentieadres

Samuel Morsestraat 5, 5223 DB Den Bosch

Uw bijdrage is van harte welkom

Van Lanschot Bankiers rek. nr. NL57 FVLB 0638 7730 91. Het Straatpastoraat is een erkende ANBI instelling: uw gift is aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.

Het Straatpastoraat Den Bosch wordt gesteund door **het fonds Franciscus**.